

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLAËR, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
Aankondigingen 15 centimen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 16 MAART.

Bericht aan de landbouwers.

ZOMER TARWE.

Men leest in den *Moniteur* van gisteren:
Volgens inlichtingen door den minister van binnenlandse zaken ontvangen, hebben de zaaiingen van winter-graen veel van den vorst geleden in bijna alle gedeelten van het land. Vele akkers zullen dus binnen korten tijd op nieuw moeten bezaaid worden.
De landbouwers worden verwittigd dat aanzienlijke kwantiteiten meertsche tarwe van vreemden oorsprong te Antwerpen zijn aangekomen.
Men meldt verscheidene huizen, onder andere die van MM. Cornelis-Declercq, gebroeders Declercq, Kempeneers-Berthold en de Brassini, die groote leveringen van Amerikaanse tarwe ontvangen hebben welke slechts met groote partijen aan den handel zullen geleverd worden.
Daarenboven, M. Brockdorff, negociant-commissionaris te Antwerpen, stelt ter beschikking der landbouwers, zulke kwantiteiten welke men hem in 't klein zal vragen van engelsche zomer tarwe aan den prijs van den dag.

Men heeft van den heer minister van openbare werken bekomen dat het bestuur der ijzeren wegen op het spoedigste het zaadgraen uit Antwerpen naar het binnenland zal vervoeren.

Bij koninklijk besluit van 14 maart is den heer H. Dubois benoemd tot burgemeester van Kermpt, in vervanging van M. Bartholeyns, overleden.

Buitenlandsch nieuws.

Inweertwil der verzekeringen van sommige Parijzer dagbladen, dat de zaak van Montmartre zoo goed als verreed was, blijft de toestand aldaar nog voortduren.

Een deel der oproerige nationale garden bevaakt de aldaar verzamelde kanonnen met schildwachten.

Een overtuigend bewijs dat het revolutionnair comitee nog in werking blijft, is het feit dat eergisteren, in de nabijheid van dat woelige kwartier, een roode plakkaart aangehecht was, waarin het leger aangelokt wordt tot tuchteloochheid en tot opstand. Men ziet dat de veroordeelde kopstukken der overdrevene partij, Rochefort, Flourens, Blanqui, Greppo en andere, opvolgers hebben die hetzelfde gevaarlijke barikadenspelen denken voort te zetten.

Generaal Vinoy, opperbevelhebber der troepen te Parijs, schijnt echter geenszins gestemd om dien ongergelden en onwettelijken toestand langer te gedoogen. Het Staatsblad heeft eergisteren een besluit van dien generaal afgekondigd welk een zestal overdrevene revolutionnaire dagbladen opschort en tevens beveelt dat de uitgaaf van al de nieuwe politieke bladen verboden is tot na de opheffing van den belegstaat.
Die maatregel is voorzeker zeer gestreng; doch generaal Vinoy is volkomen in zijn recht. Zoolang een stad in staat van beleg is, bezit de opperbevelhebber der troepen de macht om alle besluiten te nemen welke hij nuttig en noodig acht in 't belang der hem toevertrouwde plaats, voor welker rust en orde hij verantwoordelijk is.

Een deel der nationale garde in openlijk en gewapend verzet tegen de wettelijke overheid; een opstandelijk comitee dat oproerige en het leger aanhittende plakkaarten durft aanhechten, is voorzeker een strafbaar werk, en generaal Vinoy zou aan zijne plichten tekort komen, als hij die gevaarlijke woelingen niet beteugelde. Parijs is nog in staat van beleg; de vijand ligt om zoo te zeggen nog voor de poorten; de medewerking aller goede burgers is niet te veel om de geslagen wonden te heelen, de verliezen te herstellen en de ongelukkige slachtoffers des oorlogs ter hulpe te komen; en op zulken oogenblik willen de heethoofden hun land in eenen nieuwen afgrond vol ijelijke gruwelen storten: zij willen den nog rampzaliger burgeroorlog uiflokken.

Het nieuwe Staatsbestuur zal die helse plannen verwijderen en de orde en rust in de hoofdstad weten te handhaven. Het zal niet meer gezegd worden dat eenige heetkoppen, ondersteund door misleide burgerwachters en verklieden, en jaloersch omdat ze niet aan het landsbestuur zijn, telkens de bestaende orde van zaken omverre kunnen werpen, stad en land in woeling en ongelukken dompelen.
Frankrijk bezit reeds een voorloopig republi-

kaansch Staatsbestuur. De nationale Vergadering door 't volk gekozen, heeft de opperste macht in handen om dezen regeringsvorm te bekrachtigen, ofwel eenen Vorst met eene vrijheidslievende Grondwet aan Frankrijk te geven. Geen Napoleons of andere sabelmannen zullen thans de teugels van het landsbestuur met geweld vermeesteren, om hun gezag te vestigen op moord en bloed.

Maar, door de bittere ondervinding geleerd, zullen de Franschen voortaan evenmin dwaas genoeg zijn om nog het oor te leenen aan de verleiding van overdreven afbrekers, die niet in staat zijn het omgeworpen herop te bouwen.

Koning Wilhelm van Pruisen, die als Keizer van Duitsland Versailles verlaten heeft, is in Ferrières ongesteld geworden. Zijn zoon, de kroonprins, heeft de wapenschouwen over de legers gedaan te Rouan en Amiens. Gisteren is de overwinnaar van Frankrijk, langs Epernay en Weimar, voortgereisd naar Berlijn.

Twee saksische legercorpsen en de afdeeling der Wurtembergers zullen in Frankrijk blijven als bezettingscorpsen tot na de uitbetaling der oorlogskosten aan de Duitschers. De kroonprins van Saksen zal de opperbevelhebber der troepen zijn; hij vestigt zijn hoofdkwartier te Compiègne.

Luidens eene depeche uit Berlijn, wordt het nu betwijfeld of het deel der fransche staats-schuld, welk ten laste van den Elzas en van het afgestane deel van Lorreinen valt, afgetrokken zal worden van de schadeloosstelling der vijf milliards. Gebeurt dit niet, dan zal het zoo hard geleisterde en reeds half uitgebite Frankrijk eene som van 500 millioen franks meer moeten betalen dan men tot heden gedacht heeft.

Die depeche voegt er bij dat eene afzonderlijke rekening gemaakt zal worden voor de overname der Oostelijke ijzeren wegen door Pruisen.

Het vraagstuk der nieuwe geldleeningen van Frankrijk, ter uitbetaling der vergoeding van oorlogskosten aan Duitschland, is voorzeker zeer gewichtig. Eene nationale onderschrijving zou niet gelukken, welk schoon voorbeeld ook M. Crémieux hebbe gegeven.

Men zal derhalve toevlucht moeten nemen tot de fransche en buitenlandse bankhuizen, en M. Thiers heeft in zijne redevoering verklaard dat, in weerwil der vreeslijke rampen en verliezen, Frankrijk's krediet in het buitenland overkrenkt is gebleven.

Luidens bijzondere tijdingen uit Parijs, zou het plan bestaan dat het groote Bankhuis van Rothschild zich aan het hoofd plaatst voor de ontzaglijke leening der vijf duizend millioen franks, ten einde zooras mogelijk de vijandelijke troepen van het fransche grondgebied te verwijderen. Al de hulpbanken van het huis van Rothschild zouden daartoe medewerken, en men voedt de hoop dat verscheidene buitenlandse bankhuizen dat plan zullen ondersteunen.

Frankrijk zal ongetwijfeld, ten gevolge des lichtzinnigen en goddeloozen oorlogs, door Napoleon ondernomen, met een' zeer zwaren schuldenlast gedrukt worden. Maar bijaldien de Franschen voordeel trekken uit de ontzaglijke les, welke zij thans ontvangen hebben; als zij voor goed begrijpen dat de eendracht de macht maakt, en de maatschappij met geene theoretische droomen en hersenschimmen bestuurd noch in stand gehouden kan worden, dan mag Frankrijk nog eene goede toekomst te gemoet zien. Rijk aan hulbronnen, zal het, bij vrede en eensgezindheid, alras herademmen van de verpletterende schokken en allengs zijne ondergaue verliezen kunnen herstellen.

Hier toe zal alles afhangen van de wijsheid en de vereeniging der verschillende staatsgezindheden, van de medewerking aller standen, van de kalmte der arbeidende klassen, die moeten loonen dat ook zij ware republiken zijn, dit wil zeggen: eerlijke en trefelijke menschen, werklevende burgers.

Men is het aan eene overtuigende en kracht-dadige redevoering van den heer Thiers verschuldigd, dat de nationale vergadering hare overbrenging nu voor goed naar Versailles heeft gestemd. Het verblijf van Bordeaux zegde hij, is onmogelijk, omdat die plaats te ver afgewijderd is van Parijs, alwaar de tegenwoordigheid der ministers hoogst noodig is. Men kan aan geen prefect of aan geen generaal de taak toevertrouwen om de orde te Parijs te handhaven. De heer Thiers zelf zal niet naar Parijs gaan, doch hij wil zooveel mogelijk in de nabijheid der hoofdstad zijn. Fontainebleau kan hij om verschillende redenen niet aannemen. Hij beswaert de vergadering om de overbre-

ning naar Versailles te stemmen en het gouvernement niet te verplichten in de bijzonderheden te treden, welke het doen verlangen liever naar die plaats over te gaan.

De redevoering van den heer Thiers werd dikwijls door toejuichingen onderbroken. Over den toestand van Parijs sprekende, zegde hij, dat er niets plichts in zijne houding was, zoolang men de tegenwoordigheid der Pruisen voor beweegredenen had, doch dat zijne houding nu laakbaar is. Het gouvernement verhoopt echter de rusttoorders tot de orde terug te brengen en aldus den burgeroorlog te vermijden. Indien er echter onlusten moesten uitbreken, dan mag men op zijne vaderlandsliefde rekenen, om die krachtdadig te beteugelen.

Over de zending der vergadering sprekende, zegt hij dat de souvereine vergadering zich als Constituant had kunnen aanstellen, doch verstandig gehandeld heeft met hare zending te beperken bij de herinrichting der lands, wat reeds een ontzaglijk werk verigt. De heer Thiers smeekt de twee groote Partijen om toch eendrachtig te zijn en elkander niet te lasteren. Hij eindigt met de woorden: « Ik zweer voor de geschiedenis u nooit te bedriegen. »

De zittingen der nationale vergadering zijn thans opgeschorst, uit oorzak der overbrenging van het gouvernement naar Versailles.

De opera's van Offenbach wil het Parijische publiek niet meer hooren. De schouwburgen voeren ze niet meer op. Ook Offenbach, langen tijd de gevierde componist bij een groot deel van het Parijische publiek, moet het misgelden, dat hij een Duitscher van geboorte is.

Tot de parijsche bankiers, die geen Duitschers meer in hunnen dienst willen hebben, moet ook de heer Fould gerekend worden. Hij zond dezer dagen een zijner bekwaamste kantoorbedienden weg, die vele jaren in zijn dienst is geweest en thans een inkomen had van 25,000 fr. Zijne vroegere mede-bedienenden hebben geweigerd met hem op het kantoor werkzaam te zijn. Zoodra men wellicht weet, is Fould zelf van duitche afkomst.

Een nieuw koffijhuis te Parijs, op den boulevard Malesherbes is verwoest, omdat de eigenaar een Duitscher is. Hij zelf heeft zich door de vlucht gered. Hij is eerst voor twee dagen te Parijs teruggekeerd. Het publiek beweerde, dat hij tegen de Franschen gevochten had.

Te Bordeaux willen de kooplieden evenmin als te Parijs Duitche winkelbedienden hebben. De handelsstand aldaar wil zelfs alle commercieele betrekkingen met Duitschland afbreken.

Dezer dagen zijn te Berlijn aangebracht 70 centenaars goud en zilver uit Frankrijk, een deel van de Parijzer oorlogsschatting. Twee officieren en twintig man bewaakten den schat.

In Duitschland worden handteekeningen verzameld op een adres aan keizer Willem, waarin deze verzocht wordt, om een jaarlijksch volkskerkfeest in te stellen.

Heeft het beleg van Parijs den ondergang bewerkt van verscheidene handelaars en nijveraars, het is ook een middel voor eenigen hunker geweest, om groote fortuinen te verwezenlijken. Wij kunnen eenen kruidenier der omstreken van de Centrale Hallen aanhalen, die al zijne producten waarvan hij een aanzienlijken voorraad ingedaan had, verkocht heeft aan eenen prijs, veertig en vijftig maal boven hunne waarde. Aldus deed hij, in vijf maanden, eene winst van 16,000 fr. Een oude huidvetter der Censierstraat, die Parijs verlaten had voor de insuluten, was naar Versailles gegaan, waar hij eenen kleinen eigendom bezit. Ten gevolge van den oorlog, heeft hij aan de Duitschers al de versche huiden afgekocht, voortkomende van het slachten der dieren van het leger. In min dan vier maanden, maakte hij een fortuin van bij de twee millioen. Hij verkocht gemiddeld voor 15 fr. iedere huid die hij maar 3 en 4 fr. betaalde. Het aantal huiden die hij van de intendencie van het duitche leger afkocht, beliep tot 880,950, wat, voor een tijdverloop van vier maanden een aanzienlijk verbruik doet veronderstellen, voor een leger dat men dacht van levensmiddelen beroofd te zijn.

De kolonels der drie legioenen « Elzas en Lotharingen » vragen aan 't gouvernement het slaan van eene medalie, die aan een zwart lint, door de soldaten dezer legioenen zou gedragen worden. Op de eene zij meen lezen *Fransche Republiek*; op de andere *Legioenen van Elzas en Lotharingen*.

De toestand in de eerst zoo woelige wijken van

Parijs was eergisteren ietwat gekalmd, en men heeft gezien dat de oproerige nationale garden in onderhandeling waren met de wettige overheid voor de teruggaaf der door heu verzamelde kanonnen op den Montmartre.

Het besluit van generaal Vinoy ter afschaffing van een zestal overdrevene dagbladen, welke den opstand en de wanorders aanpreekten, heeft die wijken opnieuw in opschudding gebracht. De aldaar aangehechte roode plakkaarten hebben nogmaals samsenscholingen van werklieden en leeggangers uitgelokt, die natuurlijker wijze oproerige kreten deden hooren. De burgerij en de ware ambachts- en werklieden hebben echter dien kreet niet beantwoord; in de aanpalende wijken bleef alles kalm en rustig, en de kanonnen van den Montmartre zullen alras allen terug gebracht zijn in het artilleriepark des franschen legers, in de dreef der Wagramplaats.

De duitche troepen ontruimen nu Versailles en geheel den linker oever der Seine. De parijsche troepen bezetten Versailles, en de Nationale Vergadering zal binnen eenige dagen aldaar hare zittingen houden.

De overeenkomst ter uitlevering der wederzidige krijgsvangenen is, den 11 dezer, te Ferrières ondertekend geworden. Eerstzids zullen al de fransche en duitche krijgsvangenen even als de herstelde gekwetsten en zieken, naar hun vaderland terug mogen keeren.

In een kort overzicht van den loop des oorlogs geeft de *Staats Anzeiger* de volgende cijfers:

De oorlog heeft 210 dagen geduurd, gerekend van den datum der oorlogsverklaring, 19 juli 1870, tot het laatste wapenfeit, 16 febr. 1871. Wanneer men evenwel aanneemt dat de oorlog eigenlijk met de capitulatie van Parijs (22 jan. 1871) is gesloten, dan is het slechts eene tijdruimte van 180 dagen geweest. In dien tijd hebben de duitche legers 17 veldslagen en 156 grotere en kleinere gevechten geleverd, 26 versterkte plaatsen ingenomen, 11,650 officieren en 363,000 man gevangen genomen, ruim 6,700 stukken geschut veroverd en 120 adelaars of vaandels buit gemaakt. Bij nadere herkening heeft er gemiddeld elken dag een gevecht plaats gehad, is er om den negendeden dag een veldslag geleverd, om den zesden dag eene vesting genomen en zij gemiddeld per dag 65 officieren en 2070 man gevangen genomen 38 stukken geschut en om den derden dag twee vaandels veroverd.

De *Moniteur* van maandag meldt, dat de minister van oorlog gemachtigd is, om aan de milicienen der klas van 61 een definitief verlof af te leveren.

Een koninklijk besluit van 11 maart 1871, zegt, dat het tijdstip van 15 juli 1870 tot 5 maart 1871, op den dienststaat der soldaten, welke alsdan deel van het leger maakten, als een veldtocht zal opgeschreven worden.

Men meldt uit Aelst, 13 maart:

Maandag middag, had hier het volgende geval plaats: De genaemde X., wonende aan de Molenstraatpoort, licht met de pokken te bed. Zijn waker was nevens het bed ingesluimerd en X., in een vlag van kourts, stond op, opende het venster en sprong van de eerste verdieping op de straat. Gedurende twee uren heeft hij in het veld gedwaald, voor alle kleedsel zijn hemd aan het lichaam hebbende. Vele landbouwers welke in het veld aan 't werken waren, zagen den zieke, het aangezicht en lichaam gansch zwart, rondwalen en zijn er in gelukt hem naar huis te brengen. Sedert is X., aan het beteren en binnen weinige dagen zal hij gansch hersteld zijn.

Men schrijft uit Brugge, 14 maart:

De drie alhier geïnterneerde pruisische krijgsvangenen hebben den tijd niet willen afwachten van heden op vrije voeten gelaten te worden. Zij stonden als op heet ijzer en hebben eergisteren de plaat gepoetst. Patroljeen lanseniers en gendarmen hebben des nachts en tot gisteren te vervees naar onze Pruisen gezocht. Weg waren de duitche vogels!

Het testament van den baron Nathanaël van Rothschild, die in 't vorige jaar te Parijs overleed, is te Londen geverifieerd. De partikuliere bezittingen in Engeland zijn, onder eede, getaxeerd op 1,800,000 p. st. (zoo wat bijna 50 millioen fr.)

De liefhebbers van lekkere sigaren kunnen zich verheugen. Men heeft er ergens een lot van zestig duizend ontdekt! Het zijn de sigaren gevonden door M. Picard, in de Tuilleries, en die den voorraad uitsaakten van zijne gewone keizerlijke hoogheid, Napoleon III. Welhaast zullen die lekkere beetjes te koop gesteld worden.